

РЕШЕНИЕ

№ 29

гр. Русе, 15.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ в публично заседание на седемнадесети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Милена Пейчева

Членове: Александър Иванов
Велизар Т. Бойчев

при участието на секретаря Тодорка Недева
в присъствието на прокурора Кр. Й. К.
като разгледа докладваното от Милена Пейчева Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20214500600870 по описа за 2021 година

Производството е по глава XXI от НПК.

С Присъда № 67/17.09.2021г. на Русенския районен съд, постановена по НОХД № 898/21 на същия съд, са признати за виновни и осъдени подсъдимите, както следва:

Подсъдимият Д.Г.Д. от гр.Русе, ЕГН: *****е признат за ВИНОВЕН в това, че на 23.11.2015г. в гр.Русе, в съучастие с Д.Д.П., А.Б.М.и Д.Г.К., и трите от гр. Русе, като подбудител, подбудил Д.Д.П., А.Б.М.и Д.Г.К., пред надлежен орган на власт - нотариус Л.Г.Ш.с рег№ ***на Нотариалната камара и с район на действие Районен съд гр.Русе, като свидетели в производство по обстоятелствена проверка за констатиране правото на собственост на Д.Г.Д. по нотариално дело № 346/2015г. по регистъра на същия нотариус, устно и писмено съзнателно да потвърдят неистина - че в продължение на повече от 10 години той (Д.Г.Д.) явно, спокойно, несъмнено, постоянно и непрекъснато е владееел като собственик следните недвижими имоти: 1 - НИВА, с площ от дка, представляваща имот №018014, находяща се в землището на с.Нисово, общ.Иваново, обл.Русе, местност „ГАЛИЦА“, трета категория на земята, при неполивни условия; - НИВА, с площ от 24,425 дка, представляваща имот №017006, находяща се в землището на с.Нисово, общ.Иваново, обл.Русе, местност „ГАЛИЦА“, трета категория на земята, при неполивни условия; - НИВА, с площ от 14,799 дка, представляваща имот №001014, находяща се в землището на с.Нисово, общ.Иваново, обл.Русе, местност „ТЕТРАЛИКА“, трета категория на земята, при неполивни

условия; - НИВА, с площ от 11,703 дка, представляваща имот №060004, находяща се в землището на с.Нисово, общ.Иваново, обл.Русе, местност „МАНАСТИРА“, трета категория на земята, при неполивни условия; - НИВА, с площ от 2,499 дка, представляваща имот №026003, находяща се в землището на с.Нисово, общ.Иваново, обл.Русе, местност „ЧЕРКОВИЩЕТО“, трета категория на земята, при неполивни условия; - НИВА, с площ от 6,278 дка, представляваща имот №034002, находяща се в землището на с.Нисово, общ.Иваново, обл.Русе, местност „ГНИЛОВЕЦ“, трета категория на земята, при неполивни условия, без някой да е оспорвал владението му през този период, поради което и на основание чл.290 ал.1 вр. чл.20 ал.Ш от НК и чл.55 ал.1 т.2 б.„б“ от НК му е наложено наказание ПРОБАЦИЯ при следните пробационни мерки: ЗАДЪЛЖИТЕЛНА РЕГИСТРАЦИЯ ПО НАСТОЯЩ АДРЕС с периодичност ДВА ПЪТИ СЕДМИЧНО за срок от ДВЕ ГОДИНИ, ЗАДЪЛЖИТЕЛНИ ПЕРИОДИЧНИ СРЕЩИ С ПРОБАЦИОНЕН СЛУЖИТЕЛ за срок от ДВЕ ГОДИНИ, БЕЗВЪЗМЕЗДЕН ТРУД В ПОЛЗА НА ОБЩЕСТВОТО от 200 часа годишно за срок от ДВЕ ПОРЕДНИ ГОДИНИ.

Подсъдимата Д.Д.П.от гр.Русе, ЕГН *****, е призната за ВИНОВНА в това, че на 23.11.2015г. в гр.Русе, в съучастие с Д.Г.Д. от гр.Русе, като извършител, подбудена от Д.Г.Д., пред надлежен орган на власт - нотариус Л.Г.Ш.с рег№ ***на Нотариалната камара и с район на действие Районен съд гр.Русе, като свидетел в производство по обстоятелствена проверка за констатиране правото на собственост на Д.Г.Д. от гр.Русе по нотариално дело №346/2015г. по регистъра на същия нотариус, устно и писмено съзнателно потвърдила неистина - че в продължение на повече от 10 години Д.Г.Д.явно, спокойно, несъмнено, постоянно и непрекъснато владеел като собственик следните недвижими имоти: - НИВА, с площ от 19.605 дка, представляваща имот №018014, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ГАЛИЦА“, трета категория на земята, при неполивни условия; - НИВА, с площ от 24,425 дка, представляваща имот №017006, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ГАЛИЦА“, трета категория на земята, при неполивни условия; - НИВА, с площ от 14,799 дка, представляваща имот №001014, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ТЕТРАЛИКА“, трета категория на земята, при неполивни условия; - НИВА, с площ от 11,703 дка, представляваща имот №060004, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „МАНАСТИРА“, трета категория на земята, при неполивни условия; - НИВА, с площ от 2,499 дка, представляваща имот №026003, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ЧЕРКОВИЩЕТО“, трета категория на земята, при неполивни условия; - НИВА, с площ от 6,278 дка, представляваща имот №034002, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ГНИЛОВЕЦ“, трета категория на земята, при неполивни условия, без някой да е оспорвал владението му през този период, поради което и на основание чл.290 ал.1 вр. чл.20 ал.11 от НК и на основание чл.55 ал.1 т.2 б.„б“ от НК ѝ е наложено наказание ПРОБАЦИЯ при следните пробационни мерки: ЗАДЪЛЖИТЕЛНА РЕГИСТРАЦИЯ ПО НАСТОЯЩ АДРЕС с периодичност ДВА ПЪТИ СЕДМИЧНО за срок от ЕДНА ГОДИНА, ЗАДЪЛЖИТЕЛНИ ПЕРИОДИЧНИ СРЕЩИ С ПРОБАЦИОНЕН СЛУЖИТЕЛ за срок от ЕДНА ГОДИНИ, БЕЗВЪЗМЕЗДЕН ТРУД В ПОЛЗА НА ОБЩЕСТВОТО от 200 часа

годишно за срок от ЕДНА ГОДИНА.

Подсъдимата А.Б.М.от гр.Русе, ЕГН *****е призната за ВИНОВНА в това, че на 23. 11.2015г. в гр.Русе, в съучастие с Д.Г.Д. от гр.Русе, като извършител, подбудена от Д.Г.Д., пред надлежен орган на власт - нотариус Л.Г.Ш.с рег№ ***на Нотариалната камара и с район на действие Районен съд гр.Русе, като свидетел в производство по обстоятелствена проверка за констатиране правото на собственост на Д.Г.Д. от гр.Русе по нотариално дело №346/2015г. по регистъра на същия нотариус, устно и писмено съзнателно потвърдила неистина - че в продължение на повече от 10 години Д.Г.Д. явно, спокойно, несъмнено, постоянно и непрекъснато владееел като собственик следните недвижими имоти: - НИВА, с площ от 19,605 дка, представляваща имот №018014, нахoдяща се в землището на с.Нисово, общ.Иваново, обл.Русе, местност „ГАЛИЦА“, трета категория на земята, при неполивни условия; - НИВА, с площ от 24,425 дка, представляваща имот № 017006, нахoдяща се в землището на с.Нисово, общ.Иваново, обл.Русе, местност „ГАЛИЦА“, трета категория на земята, при неполивни условия; - НИВА, с площ от 14,799 дка, представляваща имот №001014, нахoдяща се в землището на с.Нисово, общ.Иваново, обл.Русе, местност „ТЕТРАЛИКА“, трета категория на земята, при неполивни условия; - НИВА, с площ от 11,703 дка, представляваща имот № 060004, нахoдяща се в землището на с.Нисово, общ.Иваново, обл.Русе, местност „МАНАСТИРА“, трета категория на земята, при неполивни условия; - НИВА, с площ от 2,499 дка, представляваща имот №026003, нахoдяща се в землището на с.Нисово, общ.Иваново, обл.Русе, местност „ЧЕРКОВИЩЕТО“, трета категория на земята, при неполивни условия; - НИВА, с площ от 6,278 дка, представляваща имот №034002, нахoдяща се в землището на с.Нисово, общ.Иваново, обл.Русе, местност „ГНИЛОВЕЦ“, трета категория на земята, при неполивни условия, без някой да е оспорвал владението му през този период, поради което и на основание чл.290 ал.1 от НК вр. чл.20 ал.11 от НК и - НИВА, с площ от 6,278 дка, представляваща имот №034002, нахoдяща се в землището на с.Нисово, общ.Иваново, обл.Русе, местност „ГНИЛОВЕЦ“, трета категория на земята, при неполивни условия, без някой да е оспорвал владението му през този период, поради което и на основание чл.290 ал.1 вр. чл.20 ал.Ш от НК и чл.55 ал.1 т.2 б.„б“ от НК й е наложено наказание ПРОБАЦИЯ при следните пробационни мерки: ЗАДЪЛЖИТЕЛНА РЕГИСТРАЦИЯ ПО НАСТОЯЩ АДРЕС с периодичност ДВА ПЪТИ СЕДМИЧНО за срок от ЕДНА ГОДИНА, ЗАДЪЛЖИТЕЛНИ ПЕРИОДИЧНИ СРЕЩИ С ПРОБАЦИОНЕН СЛУЖИТЕЛ за срок от ЕДНА ГОДИНА, БЕЗВЪЗМЕЗДЕН ТРУД В ПОЛЗА НА ОБЩЕСТВОТО от 100 часа годишно за срок от ЕДНА ГОДИНА.

ОСЪДЕНИ са тримата подсъдими: Д.Г.Д., Д.Д.П.и А.Б.М., да заплатят в полза на Държавата по сметка на ОДМВР Русе сума от по 61.49 лева за направени по делото разноски.

Присъдата е протестирана от РРП, с доводи за неправилно приложение на закона и явна несправедливост. Постъпили са протест против съдебния акт /л.5-7 от настоящето дело/ и допълнения към него /л.10-14 от делото/. Иска се изменение на присъдата и определяне наказание от вида лишаване от свобода, с приложение на чл.66 ал.1 от НК по отношение на

тримата подсъдими, в посочените в протеста размери. Излагат се подробни съображения в подкрепа на доводите и исканията.

Присъдата е обжалвана от подс. Д.Д., чрез защитникът му адв.И.Д.от РАК. Постъпили са: въззивна жалба /л.32 от делото/ и допълнителни съображения към нея /общи за подсъдимите Д.Д. и Д.П. /л.24 и л.35 от делото/. В тях се излагат доводи за незаконосъобразност на присъдата, постановяването ѝ при допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, необоснованост и явна несправедливост. Твърди се за частична липса на мотиви, неправилна оценка на събраните доказателства, постановена присъда, която почива на предположения, като не е конкертизирано по какъв начин подс.Д. е извършил подбуждането на останалите подсъдими. Иска се отмяна на атакуваната присъда и признаване подсъдимия за невинен или връщане на делото на първоинстанционния съд. Алтернативно се иска изменение на наказанието, като бъде определено такова от вида лишаване от свобода с приложение на чл.66 ал1 от НК, предвид факта, че подсъдимият живее и работи в чужбина. Излагат се подробни съображения в подкрепа на доводите и исканията.

Присъдата е обжалвана от подс. Д.П., чрез защитникът ѝ адв.И.Д.от РАК. Постъпили са: въззивна жалба /л.31 от делото/ и допълнителни съображения към нея /общи за подсъдимите Д.Д. и Д.П. /л.24 и л.35 от делото/. В тях се излагат доводи за незаконосъобразност на присъдата, постановяването ѝ при допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, необоснованост и явна несправедливост. Твърди се за частична липса на мотиви, постановена присъда, която почива на предположения, както и, че подс.Д.П. не може да бъде субект на престъплението лъжесвидетелстване, тъй като е майка на подс.Д. . Иска се отмяна на атакуваната присъда и признаване подсъдимата за невинна или връщане на делото на първоинстанционния съд. Алтернативно изменение на наказанието, като се определи такова от вида лишаване от свобода с приложение на чл.66 ал1 от НК предвид факта, че подсъдимата живее и работи в чужбина. Излагат се подробни съображения в подкрепа на доводите и исканията.

Присъдата е обжалвана от подс. А.М. , чрез защитникът ѝ адв.А.Б. от РАК. Постъпили са: въззивна жалба /л.43 от делото/ и допълнителни съображения към нея /л.46-50 от делото/. В тях се излагат доводи за незаконосъобразност на присъдата, постановяването ѝ при допуснати нарушения на закона и необоснованост. Твърди се, че подсъдимата не е извършила престъплението от обективна и субективна страна. Тя е заявила истината, която знае от Д. , съдът не е подложил доказателствата на необходимия анализ, като е направил превратен коментар на фактите по делото. Иска се отмяна на атакуваната присъда и признаване подсъдимата за невинна. Излагат се подробни съображения в подкрепа на доводите и исканията.

Представителят на РОП поддържа протеста на РРП, като счита жалбите за неоснователни, по подробно изложените съображения.

Адв.И.Д.от РАК поддържа въззивните жалби от името на подсъдимите Д.Д. и Д.П.. Иска отмяна на присъдата и постановяване на оправдателна такава. Алтернативно, ако съдът прецени, че следва да бъдат признати за виновни поддържа алтернативното си искане за

промяна на наказанието на двамата подсъдими от пробация в лишаване от свобода в минимален размер, изтърпяването на което да бъде отложено за минималния изпитателен срок. Излага подробни съображения в подкрепа на доводите и исканията.

Подсъдимите Д.Д. и Д.П. не се явяват и не вземат становище.

Адв.А.Б. от РАК и подсъдимата А.М. поддържат въззивната жалба. Искат отмяна на осъдителната присъда и постановяване на оправдателна такава, по подробно изложените в съдебно заседание съображения. Считат протеста за неоснователен.

Като прецени доказателствата по делото, доводите на страните и извърши служебна проверка на правилността на присъдата, Окръжният съд намира следното:

Протестът е частично основателен. Жалбите са неоснователни.

Делото се разглежда за втори път от първоинстанционен съд и от въззивна инстанция.

Първоинстанционният съд е приел за безспорно доказана следната фактическа обстановка:

Подсъдимият Д.Г.Д. е български гражданин, роден на **.**.**** г. в гр.Р., с висше образование, неженен, безработен, осъждан. Подсъдимата Д.Д.П. е родена на **.**.**** г. в гр.С.п, обл. Р., български гражданин, със средно образование, омъжена, неосъждана, пенсионер. Подсъдимата А.Б.М. е родена на **.**.**** г. в гр.П., български гражданин, с висше образование, разведена, работи, неосъждана.

Подс.Д.П. е майка на подс.Д.Д., а подс.А.М. е негова позната от дълги години.

В.Т.В., бивш жител на с.Нисово приживе бил собственик на нива с площ от 19,605 дка, представляваща имот № 018014, находяща се в землището на с.Нисово, общ.Иваново, обл.Русе, местност „ГАЛИЦА“, трета категория на земята, при неполивни условия. Съпругата му Е.С.В. била собственик на нива с площ от 2,499 дка, представляваща имот № 026003, находяща се в землището на с.Нисово, общ.Иваново, обл.Русе, местност „ЧЕРКОВИЩЕТО“, трета категория на земята при неполивни условия, и нива с площ от 6,278 дка, представляваща имот № 034002, находяща се в землището на с.Нисово, общ.Иваново, обл.Русе, местност „ГНИЛОВЕЦ“, трета категория на земята при неполивни условия.

След смъртта на В. В.в и Е. В.ва, описаните имоти били наследени от В. Колев В.в, св.В. П. П. и св.П. П. П.-М.. На 19.12.2008г. те чрез договор за доброволна делба си поделили нива с площ от 19,605 дка, представляваща имот №018014, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ГАЛИЦА“. При делбата били образувани два нови имота и В. В.в получил нива с площ от 3,605 дка, представляваща имот №018020, а св.В. П. и св.П. П.-М. получили нива с площ от 16 дка, представляваща имот № 018045. Договорът за доброволна делба не бил представен в Общинската служба по земеделие- с.И.о, поради което разделянето на имота не било отразено там. Св.П. и св.П.-М. получили и имотите на баба си Е. В.ва- нивата, с площ от 2,499 дка, представляваща имот № 026003, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ЧЕРКОВИЩЕТО“, и нивата с площ от 6,278 дка, представляваща имот № 034002, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о,

обл.Русе, местност „ГНИЛОВЕЦ“. М. М. М. , бивш жител на с.Н., приживе бил собственик на нива с площ от 24,425 дка, представляваща имот № 017006, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ГАЛИЦА“, трета категория на земята, при неполивни условия. Един от наследниците на М. М. бил св.Н. В.в Б.. Единствено св.Б. ползвал нивата, с площ от 24,425 дка, представляваща имот № 017006, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ГАЛИЦА“. До 2007г. св.Н. Б. бил предоставял горепосочената нива за ползване на земеделски производител.

Т. Д. М.а, бивш жител на с.Н. приживе била собственик на нива с площ от 14,799 дка, представляваща имот № 001014, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ТЕТРАЛИКА“, трета категория на земята, при неполивни условия. Наследник на Т. М.а била св.А. М. М.а. По заявление на св.А. М.а за стопанските 2012/2013г., 2013/2014г. и 2014/2015г. ъ било изплатено рентно плащане по реда на чл.37в, ал.7 от „Закона за собствеността и ползването на земеделските земи“ (ЗСПЗЗ) по отношение на нивата с площ от 14,799 дка, представляваща имот № 001014, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ТЕТРАЛИКА“.К.И.М., бивш жител на с.Нисово, приживе бил собственик на нива с площ от 11,703 дка, представляваща имот № 060004, находяща се в землището на с.Нисово, общ.Иваново, обл.Русе, местност „МАНАСТИРА“, трета категория на земята, при неполивни условия. Един от наследниците на К. И. М., бивш жител на с.Н., приживе бил собственик на нива с площ от 11,703 дка, представляваща имот № 060004, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „МАНАСТИРА“, трета категория на земята, при неполивни условия. Един от наследниците на К. М. била св.Р. С. Ц.. Единствено св.Ц. ползвала нивата с площ от 11,703 дка, представляваща имот №060004, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „МАНАСТИРА“. През 1997г. св.Р.осица Ц. сключила договор за отдаване на земеделска земя под аренда по отношение на горепосочената нива за срок от пет години. Впоследствие св.Ц. не сключвала нови договори за отдаването под наем (аренда) на гореописаната нива.

През стопанските 2007/2008г., 2008/2009г., 2009/2010г., 2010/2011г., 2011/2012г., 2013/2014г. и 2014/2015г.: нивата с площ от 19,605 дка, представляваща имот № 018014 (състояща се от нива с площ от 3,605 дка, представляваща имот № 018020, и нива с площ от 16 дка, представляваща имот № 018045), находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ГАЛИЦА“, нивата с площ от 2,499 дка, представляваща имот № 026003, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ЧЕРКОВИЩЕТО“, нивата с площ от 6,278 дка, представляваща имот № 034002, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ГНИЛОВЕЦ“, нивата с площ от 24,425 дка, представляваща имот № 017006, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ГАЛИЦА“, нивата с площ от 14,799 дка, представляваща имот № 001014, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ТЕТРАЛИКА“, и нивата с площ от 11,703 дка, представляваща имот № 060004, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „МАНАСТИРА“, били ползвани от различни земеделски производители, както по силата на договори, сключени между тях и собствениците им, така и по реда на чл.37в ал.3

т.2 от ЗСПЗЗ- за предоставяне за ползване на т.нар. „бели петна“. От 2007г. до 2015г. тези земеделски производители, сред които ЕТ „Лоза - Х. Р., ЗП „М. Р. К.“, ЕТ „Дайма- Д. М.“, получавали субсидии във връзка с 5 ползване на гореописаните земеделски земи.

През 2015 г. подс.Д. Д. решил да придобие неправомерно ниви, находящи се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе. Същият знаел, че е възможно да стане собственик на такива по давност, но следва да установи пред нотариус владението на имотите като собственик за период повече от 10 години, без някой да е предявявал претенции за собственост над земята. Подс.Д. бил наясно, че за тази цел е необходимо да докаже посочените факти пред нотариуса с помощта на свидетели.

В изпълнение на намеренията си, подс.Д. Д. се снабдил с информация, че нива с площ от 19,605 дка, представляваща имот № 018014, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ГАЛИЦА“, нива с площ от 2,499 дка, представляваща имот № 026003, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ЧЕРКОВИЩЕТО“, нива с площ от 6,278 дка, представляваща имот № 034002, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ГНИЛОВЕЦ“, нива с площ от 24,425 дка, представляваща имот № 017006, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ГАЛИЦА“, нива с площ от 14,799 дка, представляваща имот № 001014, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ТЕТРАЛИКА“, нива с площ от 11,703 дка, представляваща имот № 060004, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „МАНАСТИРА“, и нива с площ от 12,195 дка, представляваща имот № 028008, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ЧЕРКОВИЩЕТО“, не се ползват от собствениците си. На база на това, през м.ноември 2015 г. Подс.Д. изготвил опис на седемте земеделски имота, чрез който да бъде отразено, че същите не са общинска и държавна собственост и посочил като свидетели на предстоящата обстоятелствена проверка пред нотариус подсъдимите Д. П., А. М.а и лицето Г. П.. Подс.П. била майка на подс.Д., а М.а - негова позната, с която били в приятелски отношения от дълго време.

Така, на 09.11.2015 г. Подс. Д. подал молба в Община И.о за проверка, дали описаните ниви са общинска собственост. Във връзка с тази негова молба било издадено Удостоверение № 3/16.11.2015 г., в което било посочено, че за имотите няма съставяни актове за общинска собственост. Междувременно подс.Д. разбрал, че нивата с площ от 12,195 дка, представляваща имот № 028008, находяща се в землището на с.Н., общ. И.о, обл.Русе, местност „ЧЕРКОВИЩЕТО“, скоро (през 2014г.) е сменила собственика си и не е възможно да бъде предмет на обстоятелствена проверка. Поради посоченото, при подаване на заявление до Областен управител на Област Русе относно проверка за наличие на актове за държавна собственост на цитираните вече имоти на дата 16.11.2015 г., подсъдимият изключил от предмета на молбата си тази нива. Във връзка с това заявление на подс.Д. било издадено Удостоверение № 01-818/18.11.2015г., в което било посочено, че за описаните шест имота няма съставяни актове за държавна собственост. От друга страна, подс.Д. взел и решение да посочи като свидетел по обстоятелствената проверка лицето Д. Г. К.а вместо Г. Х.. Д. К.а била негова приятелка от около 15 години. Майката на Д. К.а- св.Е. К. живеела на

семејни начала с П..

Подсъдимите Д. П., А. М.а и лицето Д. К.а, поради естеството на отношенията си с подс.Д.-роднински и близки приятелски/партньорски, знаели, че той никога не е обработвал, стопанисвал, вкл. като собственик или владял земеделска земя, включително в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе. Независимо от това, в разговори с тях, той ги мотивирал да се явят пред нотариус като свидетели по обстоятелствена проверка, при която да заявят, че той владее нива с площ от 19,605 дка, представляваща имот № 018014, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ГАЛИЦА“, нива с площ от 2,499 дка, представляваща имот № 026003, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ЧЕРКОВИЩЕТО“, нива с площ от 6,278 дка, представляваща имот № 034002, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ГНИЛОВЕЦ“, нива с площ от 24,425 дка, представляваща имот № 017006, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ГАЛИЦА“, нива с площ от 14,799 дка, представляваща имот № 001014, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ТЕТРАЛИКА“, и нива с площ от 11,703 дка, представляваща имот № 060004, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „МАНАСТИРА“, повече от десет години, като собственик, без да е бил обезпокояван от други лица с претенции за собственост. В проведените индивидуални разговори на подсъдимия с П.,М.а и К.а, всяка от тях се съгласила да свидетелства по описания начин, като няма доказателства, всяка една от тях да е знаела за подбуждането на останалите две лица. На 23.11.2015г. подсъдимият Д. се срещнал с майка си, с подс.А. М.а и с Д. К.а пред кантората на св.Л. П. Ш. - нотариус с рег.№ *** на Нотариалната камара и район на действие Районен съд гр. Русе и заедно влезли в кантората. Пред нотариуса, по молба на подс. Д. било образувано нотариално дело № 346 /2015 г. за извършване на обстоятелствена проверка за констатиране на правото му на собственост върху нивата с площ от 19,605 дка, представляваща имот № 018014, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ГАЛИЦА“, нивата с площ от 2,499 дка, представляваща имот № 026003, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ЧЕРКОВИЩЕТО“, нивата с площ от 6,278 дка, представляваща имот № 034002, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ГНИЛОВЕЦ“, нивата с площ от 24,425 дка, представляваща имот № 017006, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, 7 местност „ГАЛИЦА“, нивата с площ от 14,799 дка, представляваща имот № 001014, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ТЕТРАЛИКА“, и нивата с площ от 11,703 дка, представляваща имот № 060004, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „МАНАСТИРА“.

След снемане на самоличността на свидетелите и предупреждаване за носене на отговорност за удостоверените обстоятелства, св.Ш. провел самостоятелен разпит на всяка от тях за фактическите обстоятелства около земеделските земи. При това подс.П. заявила: „Познавам го от над 10 години, двамата с молителят сме съседи. Знам, че притежава около 6 броя имота в землището на село Н., но не знам точно с каква площ са. Знам, че сам се грижи за нивите, като не ми е известно дали лично ги обработва или ги дава под аренда. За целият

период не съм чула и не ми е известно да има спорове за тези ниви или трети лица да имат претенции.“ Подс.М.а, от своя страна свидетелствала: „Познавам молителят повече от 10 години, приятели сме покрай работата ни. От разговори с него знам, че е собственик на земи в село Н., знам, че ги стопанисва и владее за целия този период. В разговори с него не ми е споменавал да има проблеми с ползването и владението им.“ При разпита си Д. К.а казала: „Познавам молителят от над 15 години, заедно сме израснали и после сме учили заедно в университета. За тези земи знам, че ги обработва, грижи се за тях от около 2000г. В разговорите, които сме водели помежду си не ми е ставало известно да е имало някакви спорове относно тях.“ По този начин подс.Д. П., подс.А. М.а и Д. К.а, в качеството си на свидетели по обстоятелствен проверка, потвърдили неистина, а именно, че в продължение на повече от 10 години подс.Д. Д. явно, спокойно, несъмнено, постоянно и непрекъснато владееел като собственик следните недвижими имоти: - НИВА с площ от 19,605 дка, представляваща имот № 018014, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ГАЛИЦА“, трета категория на земята, при неполивни условия; - НИВА с площ от 24,425 дка, представляваща имот № 017006, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ГАЛИЦА“, трета категория на земята, при неполивни условия; - НИВА с площ от 14,799 дка, представляваща имот № 001014, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ТЕТРАЛИКА“, трета категория на земята, при неполивни условия; - НИВА с площ от 11,703 дка, представляваща имот № 060004, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „МАНАСТИРА“, трета категория на земята, при неполивни условия; - НИВА с площ от 2,499 дка, представляваща имот №026003, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ЧЕРКОВИЩЕТО“, трета категория на земята, при неполивни условия; - НИВА с площ от 6,278 дка, представляваща имот № 034002, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ГНИЛОВЕЦ“, трета категория на земята, при неполивни условия, без някой да е оспорвал владението му през този период, като знаели, че заявеното от тях не отговаря на действителността.

Изявленията на посочените три лица, в качеството им на свидетели по обстоятелствена проверка, били отразени в протокол от 23.11.2015г. по нотариално дело № 346/2015г., който бил съставен от св.Л. Ш., в качеството му на нотариус с рег.№ *** на Нотариалната камара и район на действие Районен съд гр.Русе. Подсъдимите П. и М.а и лицето Д. К.а удостоверили правилното записване на изявлението в протокола чрез саморъчно вписване на трите си имена и полагане на подпис. На основание чл.587 ал.Ш изр.1 вр. ал.11 от ГПК, на 23. 11.2015г. св.Л. Ш. издал постановление по нотариално дело № 346/2015г., с което признал подс.Д. Д. за собственик по давностно владение върху следните недвижими имоти: - НИВА с площ от 19,605 дка, представляваща имот № 018014, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ГАЛИЦА“, трета категория на земята, при неполивни условия; - НИВА с площ от 24,425 дка, представляваща имот № 017006, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ГАЛИЦА“, трета категория на земята, при неполивни условия; - НИВА с площ от 14,799 дка, представляваща имот № 001014, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ТЕТРАЛИКА“, трета

категория на земята, при неполивни условия; - НИВА с площ от 11,703 дка, представляваща имот № 060004, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „МАНАСТИРА“, трета категория на земята, при неполивни условия; - НИВА с площ от 2,499 дка, представляваща имот № 026003, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ЧЕРКОВИЩЕТО“, трета категория на земята, при неполивни условия; - НИВА с площ от 6,278 дка, представляваща имот № 034002, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ГНИЛОВЕЦ“, трета категория на земята, при неполивни условия.

Въз основа на така извършената обстоятелствена проверка и на основание чл.587 ал.Ш изр. 2 вр. ал.11 от ГПК, на 23.11.2015г. св.Л. Ш. издал нотариален акт за собственост върху недвижим имот № 174, том III, рег.№ 9 ***9, дело № 346/2015г. С този нотариален акт било признато правото на собственост на подс.Д. Д. върху следните недвижими имоти: - НИВА с площ от 19,605 дка, представляваща имот № 018014, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ГАЛИЦА“, трета категория на земята, при неполивни условия; - НИВА с площ от 24,425 дка, представляваща имот № 017006, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ГАЛИЦА“, трета категория на земята, при неполивни условия; - НИВА с площ от 14,799 дка, представляваща имот № 001014, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ТЕТРАЛИКА“, трета категория на земята, при неполивни условия; - НИВА с площ от 11,703 дка, представляваща имот № 060004, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „МАНАСТИРА“, трета категория на земята, при неполивни условия; - НИВА с площ от 2,499 дка, представляваща имот № 026003, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ЧЕРКОВИЩЕТО“, трета категория на земята, при неполивни условия; - НИВА с площ от 6,278 дка, представляваща имот № 034002, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ГНИЛОВЕЦ“, трета категория на земята, при неполивни условия.

Още на същия ден - 23. 11.2015г. нотариалният акт бил вписан в Службата по вписванията гр. Русе с вх.рег.№15939.

На същата дата, 23.11.2015 г. св.Е. К. купила от подс.Д. посочените шест ниви, като за сделката бил изготвен нотариален акт за продажба на недвижим имот №175 от 23. 11.2015г. по описа на нотариус Л. Ш..

На 30.06.2016г. подс.Д. Д. подал молба- декларация в Община И.а относно проверка дали дванадесет имота- ниви, находящи се в землището на с.Сваленик, общ.И.о, обл.Русе, са общинска собственост, във връзка с инициране на производство за обстоятелствена проверка. Кметът на Община И.о извършил проверка по молба- декларацията на подс.Д. и установил, че за девет от тези имоти има вписани договори за наем. Също така длъжностното лице установило, че на подсъдимия вече било издадено и Удостоверение № 3/16.11.2015г. относно имоти, находящи се в с.Н., общ.И.о, обл.Русе, както и че за част от тях е имало вписани договори за аренда. Предвид това, кметът на Община И.о решил да сигнализира полицията поради съмнения за неправомерни действия и на база на това полицейските служители извършили проверка, станала основание за образуване на

наказателно производство за извършено престъпление от общ характер.

Междувременно, св.А. М.а разбрала, че наследствената ѝ нива с площ от 14,799 дка, представляваща имот № 001014, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ТЕТРАЛИКА“, е била неправомерно придобита от подс.Д. Д.. В тази връзка през 2016г.св. М.а подала искова молба в Районен съд гр.Русе, с която искала тя да бъде призната за собственик на горепосочения имот и в тази си част да бъде отменен нотариалния акт за собственост върху недвижим имот №174, том III, рег.№ ***9, дело № 346/2015г. на нотариус Л. Ш.. По исквата молба на св.А. М.а било образувано гр.дело № 6288/2016г. по описа на Районен съд гр.Русе. С Решение № 670/05.06.2017г. по гр.дело № 6288/2016г. по описа на Районен съд гр.Русе, влязло в сила на 21.12.2018г., св.А. М.а била призната са собственик на нивата с площ от 14,799 дка, представляваща имот № 001014, находяща се в землището на с.Н., общ.И.о, обл.Русе, местност „ТЕТРАЛИКА“, и бил отменен нотариалния акт за собственост върху недвижим имот №174, том III, рег.№ ***9, дело № 346/2015г. на нотариус Л. Ш., в частта, с която подс.Д. Д. бил признат за собственик на гореописаната нива.

На 17.01.2019г., в хода на разследването, Д. Г. К.а починала.

На ДП е изготвена криминалистична експертиза на подпис и на почерк, която е изследвала подписите и ръкописно изписаните имена в протокола от 23.11.2015г. по нотариално дело № 346/2015г., изготвен от нотариус Л. Ш.. От заключението на експертизата се установява, че: 1. ръкописно изписаните имена „Д. Д. П.“ и подписът, положен след изявлението на Д. П., са изпълнени от последната; 2. ръкописно изписаните имена „А.Б.М. “ и подписът, положен след изявлението на А. М.а, са изпълнени от последната; 3. ръкописно изписаните имена „Д. Г. К.а“ и подписът, положен след изявлението на Д. К.а, са изпълнени от последната.

Тази правилно установена фактическа обстановка съответства на писмените и гласни доказателства по делото. Това са заверните копия на всички документи от нотариално дело № 346/2015г., вкл. и протокола от 23.11.2015г., нотариален акт за собственост на недвижим имот № 174, т.Ш, рег. № ***9, дело № 346/2015 и постановление от 23.11.2015г.; копие от договор за наем на земеделски земи; писма, спарвки и копия от документи от Общинска служба земеделие с.И.о, обл.Русе; писмо от ДФЗ; препис извлечение от акт за смърт; писма и заверени копия от документи от Община И.о; заверен препис от решение № 670/05.06.2017г. по гр.дело № 6288/2016 по описа на РС-Русе; справки за съдимост, декларации за семейно и материално положение и имотно състояние, автобиографии и други вкл. и представеното пред въззивната инстанция писмено доказателство- епикриза от 2021г. за подс.Д. П. /л.25 от настоящето дело/ за наличието на белодробно заболяване. Това е заключението на приетата по делото криминалистическа експертиза. Това са събраните по делото гласни доказателства- показанията разпитаните свидетели, вкл. и приобщени такива на свидетелите: Л. Ш., Р. Ц., Р. К., Д. М., Е. К., П. П., А. Х., Н. Б., В. П., Х. Р., Ц. Т.а, Д. Г., Д. Р.а, Н. Г., както и частично от обясненията на подсъдимите Д. П. и А. М.а.

По делото няма спор, кои лица са били собственици, а в последствие и наследници на горепосочените земи. Няма спор кога, по чия инициатива и какви справки са издадени от

Община И.о във връзка с тези земи. Няма спор, че подс. Д. Д. е инициирал събирането на тези доказателства и образуването на нотариалното дело 346/2015г. при нотариус Л. Ш.. Няма спор, че на 23. 11.2015г. пред нотариус Ш. подсъдимите Д. П., А. М.а и лицето Д. К.а са направили посочените по-горе изявления, както и че имената и подписите са положени от всяка една от тях. Няма спор, че Д. К.а е била приятелка на подс.Д. Д., с която той е съжителствал към ноември 2015г., както и че тя е починала в хода на разследването- на 17.01.2019г. Няма спор, че подс.Д. П. е майка на подс.Д. Д., а св.А. М.а е негова дългогодишна позната, с която са поддържали приятелски отношения.

Спорните по делото въпроси са свързани с това: Дали подс.Д. е мотивирал подсъдимите П. и М.а да лъжесвидетелствал пред нотариуса и как или не ги е подбуждал за това. Дали подсъдимите П. и М.а са имали преки впечатления, че той е владееел в продължение на 10 години подробно описаните по-горе недвижими имоти- земеделски земи или са нямали лични впечатления за това. Дали заявеното от подсъдимите П. и М.а, в качеството им на свидетели пред нотариуса, на 23.11.2015г. отговаря на истината или не.

Районният съд е извършил задълбочен анализ на всички събрани по делото доказателства и е изложил убедителни мотиви, относно авторството на деянията и начина на извършването им, които се споделят напълно от въззивната инстанция.

Неоснователни са възраженията на защитата за недоказаност на обвинението и необоснованост на присъдата.

По делото са събрани две групи гласни доказателства за спорните и относимите към предмета на доказване факти. От една страна са обясненията на подсъдимите. От друга са свидетелските показания. Първата инстанция правилно е кредитирала с доверие втората група гласни доказателства, като обективни, непротиворечиви, кореспондиращи помежду си и с писмените доказателства по делото и с експертното заключение. С оглед на това законосъобразно са кредитирани обясненията на подсъдимите само в частите им, в които кореспондират с останалия доказателствен материал.

Безспорно тримата подсъдими и Д. К.а са се познавали добре на различно основание- роднинство и дългогодишно приятелство и партньорство, като това тяхно познанство стои в основата на явяването им в производството по обстоятелствена проверка пред нотариус. Останалите им твърдения в хода на разследването и пред съда, мотивирано са отхвърлени като защитна версия. Така, твърденията на П. /от ДП/ и на М.а /от ДП и на съдебното следствие пред първата инстанция/, че са действали с убеждението, че Д. обработва въпросните земи, не намират нито фактическо потвърждение, нито логическо такова.

Няма спор, че именно подс.Д. е мотивирал посочените лица да се явят в кантората на св.Ш. и да свидетелстват в нотариалното производство в негова полза, доколкото самият той признава в лаконичните си обяснения, че тъй като те го познавали като земеделски производител ги е „помолил да заявят това пред нотариуса“. Във връзка с това подс.Д. е провеждал разговори с трите жени, като подс.П. като негова майка, подс.М.а като негова дългогодишна приятелка, а К.а като негова съжителстваща много добре са знаели, че той не

е земеделски производител, нито ползвал или владее тези земи. Посещението при нотариуса е станало по изричната молба на подс.Д., като там двете подсъдими и Д. К.а устно и писмено са заявили конкретни факти, свързани с необезпокоявано владееие от страна на Д., на процесните земи и то в продължение на повече от 10 години. Именно в това се изразява осъществяването на подбуждане от страна на подс.Д. по отношение на двете подсъдими и Д. К.а да лъжесвидетелстват. По делото е установено, че подс.Д. не е имал качеството на земеделски производител, както и че майка му- подс.П. и близката му приятелка[1] подс.М.а, не са имали никакви лични впечатления от дейността на подсъдимия като земеделски производител, нито от конкретните земеделските имоти, за които са изразили становище в производството по обстоятелствена проверка. По делото няма доказателства същите някога да са посещавали тези имоти, да са виждали на място състоянието им, да са добили лично впечатление от дейност на подсъдимия по обработването им или каквато и да било друга дейност, присъща на земеделските производители. Те не коментират нищо извън спорните имоти и нищо конкретно за работата на подс. Д., като твърдят само, че той е бил земеделски производител. Независимо, че представя себе си именно като земеделски производител, подс.М.а противоречиво разкрива и целта на посещението в нотариалната кантора, като дава обяснения, че е останала с впечатление за изпълнение на процедури, свързани с европейски програми. Фактически подс.М.а признава в обясненията си пред съда, че е свидетелствала за факти, във връзка с които никога не е добивала лични впечатления, като например факта на обработването на земите от подс. Д.. От друга страна, подс.П., като майка на подс.Д., също фактически признава, че без да е добила лични впечатления за съществуването, обработването и собствеността на спорните ниви, категорично заявила пред св.Ш. обстоятелства, на база на които той признал Д. за собственик по давност на имотите. Освен това тя не е споменала пред нотариуса родствената си връзка с подс.Д., а е посочила, че го познава като съсед. Твърденията на П., че знае, че синът ѝ е земеделски производител и че има ниви не са достоверни и сочат на нейното желание безкритично да приеме и затвърди неговата защитна теза, като така оневини и собствените си действия. Пред нотариуса свидетелите- в случая двете подсъдими са удостоверили с подписите си изказаните обстоятелства, които са конкретни и следва да са на базата на техните преки лични възприятия, каквито в случая те не са имали.

Твърденията на тримата подсъдими относно това чия собственост били нивите, за които е инициирано нотариално производство и как е проведено същото, се опровергават от показанията на нотариуса, извършил удостоверяването, на собствениците на имотите, на другите земеделски производители, имащи отношение към арендуването, на администрацията, както и на полицейския служител, извършил проверка по данните за неправомерни действия. Всички посочени свидетелски показания, законосъобразно, правилно и мотивирано са кредитирани изцяло от районния съд, като при анализа и съпоставката им съдът е съобразил изминалия многогодишен период от време, което е довело и до липсата на детайлна конкретизация за някои факти или избледняване на спомените от личните възприятия.

Правилно е акцентирано върху показанията на св.Е. К.- майка на Д. К.а при анализа на достоверността на доказателствения материал. Безспорно е установено по делото, че К. е придобила земите още в деня на извършената обстоятелствена проверка на земеделските земи, по отношение на които била призната собствеността на Д.. Показанията на К. относно тази нотариална сделка са лаконични и противоречиви, като същата твърди, че не знае подробности за сделката и по- точно- как се е стигнало до нея. Правилно съдът е приел, че непоследователността на тези гласни доказателства се дължи на признатия от К. факт, че „всичко било организирано от Д. и дъщеря й“ /относно закупуването на нивите/ и в този смисъл нейното неведение относно предхождащите действия на тримата подсъдими, се основава на постигнатите между тях договори.

С оглед изложеното са налице достатъчно убедителни доказателства, които водят до единствения и несъмнен извод за авторството и начина на извършените престъпления от всеки един от подсъдимите.

Предвид изложеното по-горе са налице достатъчно доказателства, че именно подс.Д. е подбудил останалите лица- двете подсъдими и Д. К.а да лъжесвидетелстват пред нотариуса, уговаряйки ги да заявят неверни данни, че той ползва процесните земи. Това той е сторил чрез проведени разговори с тях и осигурявайки тяхното присъствие пред нотариуса, за да свидетелстват в негова полза и разчитайки на близките си отношения с тях. С оглед на това възраженията на защитата в тази насока са неоснователни.

Неоснователни са възраженията на защита, че подс.П. не може да бъде субект на престъплението лъжесвидетелстване, тъй като е майка на подс.Д. и поради това за нея е налице забраната по чл.584 т.3 от ГПК да свидетелства в охранителното производство.

Безспорно в охранителното производство е налице посочената забрана подс.Панлиеева да свидетелства в полза на сина си. В конкретния случай това обстоятелство не е било известно на нотариуса Ш., не е било посочено от подс.П., напротив тя е заявила, че познава подс.Д. като съсед, именно за да бъде избегната тази забрана да свидетелства. С оглед на това се е стигнало до свидетелстване от нейна страна в охранителното производство и до издаване на нотариалния акт по обстоятелствена проверка. Настоящият състав намира, че посочения факт не влияе върху състомамерността на деянието по чл.290 от НК. Напротив той е аргумент в подкрепа на това, че подсъдимите са се уговорили да премълчат роднинската връзка между Д. и П. именно с цел да докажат, че Д. е ползвал посочените земи и той да придобие същите, след което той е побързал да ги прехвърли на трето лице- св.К.. От посочената забрана за свидетелстване в охранителното производство подс.П. не може да черпи права и това не е аргумент за нейното оневиняване. Както правило е посочила първата инстанция, в настоящето производство наказателният съд не може да се произнася по законосъобразността на нотариалното удостоверяване от гледна точка на правилата на ГПК. Това е въпрос извън предмета на доказване по наказателното дело и извън правомощията на наказателния съд. Доколкото подс.П. е допусната като свидетел в производството по обстоятелствена проверка, по настоящето дело подлежи на преценка само дали заявеното от нея пред нотариуса е истина или не.

Неоснователни са възраженията и на подс.А.М. . Събраните по делото доказателства, обсъдени от първата инстанция и анализирани по-горе, налагат извода, че подс.М.не е имала преки, лични впечатления от това подс.Д. да е владеел и ползвал процесните земи спокойно и постоянно в продължение на 10 години, но въпреки това е заявила тези обстоятелства пред нотариуса Ш., за което е била мотивирана от подс.Д. . Преценката на районния съд досежно авторството на деянието, по отношение на подс.М.и начина на извършването му, е правилна и законосъобразна и няма основания въззивната инстанция да направи изводи в обратната насока. Съвкупният анализ на кредитираните от съда доказателства потвърждава установената фактическа обстановка. Първоинстанционният съд подробно е обсъдил обективната и субективна страна на престъплението, като правилно е приложил материалния закон.

От обективна старна подсъдимият Д.Г.Д. е осъществил състава на престъплението по Чл чл.290 ал.1 вр. чл.20 ал.3 от НК, тъй като на 23. 11.2015г. в гр.Русе, в съучастие с Д.Д.П., А.Б.М.и Д.Г.К., и трите от гр. Русе, като подбудител, подбудил Д.Д.П., А.Б.М.и Д.Г.К., пред надлежен орган на власт - нотариус Л.Г.Ш.с рег№ ***на Нотариалната камара и с район на действие Районен съд гр.Русе, като свидетели в производство по обстоятелствена проверка за констатиране правото на собственост на Д.Г.Д. по нотариално дело № 346/2015г. по регистъра на същия нотариус, устно и писмено съзнателно да потвърдят неистина - че в продължение на повече от 10 години той (Д.Г.Д.) явно, спокойно, несъмнено, постоянно и непрекъснато е владеел като собственик следните недвижими имоти- подробно посочените в присъдата и по-горе ниви, без някой да е оспорвал владението му през този период .

Подс. Д. е подбудил двете подсъдими и Д.К., като умишено е склонил всяка една от тях да потвърди неистина пред нотариуса Ш., а именно да заяват устно и писмено, че той в продължение на 10 години явно, спокойно, постоянно и непрекъснато е владеел като собственик посочените недвижими имоти, без никой да оспорва владението му върху тях. Склонил е подсъдимите- с проведени разговори с тях и осигурявайки тяхното присъствие пред нотариуса, да свидетелстват в негова полза и разчитайки на близките си отношения с тях. В резултат на това на 23.11.2015г. пред нотариуса подсъдимите П. и М./както и Д.К./ в производството по обстоятелствена проверка за констатиране право на собственост по горепосоченото нотариално дело, всяка една от тях е потвърдила фактите, за които подс. Д. е искал да свидетелстват. Така престъплението е довършено на посочената дата.

Въпреки че не е сред посочените в чл.93 т.2 от НК органи, нотариусът пред който се е развило производството и който е издал съответния акт, като орган по охранителното производство, осъществява функции присъщи на юрисдикция на органите на съдебната власт, поради което той фактически е осъществил функции, аналогични с тези на органите на съдебната власт. От една страна, съгласно чл.2 ал.1 от ЗННД, всеки нотариус при изпълнение на законовите си правомощия извършва действия със съдебен характер, които са му възложени от държавата. От друга страна разпоредбата на чл.82 ал.1 от ЗННД предвижда съдията по вписванията при районния съд да извършва нотариална дейност, когато няма нотариус в района. От тук по аргумент на по-силното основание следва, че законодателят

продължава да третира нотариуса като служител при орган на съдебната власт, натоварен с упражняването на властнически функции. С оглед на това свидетелстването пред нотариус /устно и писмено/ има характера на свидетелстване пред надлежен орган на власт, по смисъла на чл.93 т.2 от НК.

От субективна страна подсъдимият Д. е извършил престъплението с пряк умисъл. Съзнавал е, че склонявайки двете подсъдими и Д.К. да потвърдят неистина, всяка една от тях ще заяви неверни обстоятелства, в качеството си на свидетел пред нотариуса, в резултат на което той ще бъде признат за собственик на процесните шест имота /ниви/, въпреки че не ги е владееел необезпокоявано в продължение на 10 години. Подсъдимият много добре е знаел, че няма качеството на собственик, владеец или ползвател на тези имоти, но въпреки това е мотивирал трите жени, свои близки да свидетелстват устно и писмено пред нотариуса в негова полза. Неговите предхождащи действия, свързани с набавянето на информация за нивите и административни документи за тях, потвърждават неговия умисъл.

Подсъдимата Д.Д.П.е извършила престъплението по чл.290 ал.1 вр. чл.20 ал.2 от НК, тъй като на 23. 11.2015г. в гр.Русе, в съучастие с Д.Г.Д. от гр.Русе, като извършител, подбудена от Д.Г.Д., пред надлежен орган на власт - нотариус Л.Г.Ш.с рег.№ 624 на Нотариалната камара и с район на действие Районен съд гр.Русе, като свидетел в производство по обстоятелствена проверка за констатиране правото на собственост на Д.Г.Д. от гр.Русе по нотариално дело № 346/2015г. по регистъра на същия нотариус, устно и писмено съзнателно потвърдила неистина - че в продължение на повече от 10 години Д.Г.Д. явно, спокойно, несъмнено, постоянно и непрекъснато владееел като собственик следните недвижими имоти- подробно посочените в присъдата и по-горе ниви, без някой да е оспорвал владението му през този период.

Подсъдимата е субект на престъплението по чл.290 ал.1 от НК, тъй като се е явила, в качеството на свидетел и е направила конкретни изявления пред нотариуса- устно и писмено, които е подписала. Относно качество ѝ на свидетел в охранителното производство настоящата инстанция изложи по- горе подробни съображения във връзка с възраженията на защитата.

От обективна страна престъплението е осъществено на посочената дата. Извършено е под формата на устно и писмено потвърждаване на неистина, тъй като подсъдимата, в качеството си на свидетел е казала нещо- подробно посочените ѝ изявления по-горе, за което е знаела, че не съществуват в действителността и че не е вярно.

Относно свидетелстването пред нотариуса като надлежен орган на власт по смисъла на чл.93 т.2 от НК, първата инстанция е изложила съображения в мотивите си, настоящият състав изложи подробни аргументи във връзка с извършеното от подс.Д. престъпление, които се отнасят и за деянието на подс.П..

Подсъдимата е извършила престъплението, въпреки че е била предупредена от нотариуса за наказателната отговорност при лъжесвидетелстване. Тя е била подбудена да го извърши от подс.Д. , който умишлено я е склонил да потвърди посочените по-горе конкретни факти.

От субективна страна престъплението е извършено умишлено, при пряк умисъл.

Подсъдимата е съзнавала, че като свидетел в охранителното производство е длъжна да говори истината относно конкретните факти, предвиждала е, че дава неистински показания, въз основа на които нотариусът ще прави съответни изводи и е искал настъпването на тези общественоопасни последици- подс.Д. да стане собственик на процесните ниви. Тя е знаела, че това което казва е невярно, предвиждала е обществено опасните последици от това си поведение и е искала настъпването им- да помогне на подс.Д. да придобие земи, които никога не е владял и ползвал.

От обективна страна подсъдимата А.Б.М.е осъществила състава на персътелине по чл.290 ал.1, вр.чл.20 ал.2 от НК ,тъй като на 23.11.2015г. в гр.Русе, в съучастие с Д.Г.Д. от гр.Русе, като извършител, подбудена от Д.Г.Д., пред надлежен орган на власт - нотариус Л.Г.Ш.с рег.№ 624 на Нотариалната камара и с район на действие Районен съд гр.Русе, като свидетел в производство по обстоятелствена проверка за констатиране правото на собственост на Д.Г.Д. от гр.Русе по нотариално дело № 346/2015г. по регистъра на същия нотариус, устно и писмено съзнателно потвърдила неистина - че в продължение на повече от 10 години Д.Г.Д. явно, спокойно, несъмнено, постоянно и непрекъснато владеел като собственик следните недвижими имоти- подробно посочените в присъдата и по-горе ниви, без някой да е оспорвал владението му през този период.

Подсъдимата е субект на престъплението по чл.290 ал.1 от НК, тъй като се е явила, имала е качеството на свидетел и е направила конкретни изявления пред нотариуса- устно и писмено, които е подписала.

От обективна страна престъплението е осъществено на посочената дата. Извършено е под формата на устно и писмено потвърждаване на неистина, тъй като подсъдимата, в качеството си на свидетел е казала нещо- подробно посочените й изявления по-горе, за което е знаела, че не съществува в действителността и че не е вярно.

Относно свидетелстването пред нотариуса като надлежен орган на власт по смисъла на чл.93 т.2 от НК, първата инстанция е изложила съображения в мотивите си, настоящият състав изложиха подробни аргументи във връзка с извършеното от подс.Д. престъпление, които се отнасят и за деянието на подс.М..

Подсъдимата е извършила престъплението, въпреки че е била предупреждена от нотариуса за наказателната отговорност при лъжесвидетелстване. Тя е била подбудена да го извърши от подс.Д. , който умишлено я е склонил да потвърди посочените по-горе конкретни факти.

От субективна страна престъплението е извършено умишлено, при пряк умисъл.

Подсъдимата е съзнавала, че като свидетел в охранителното производство е длъжна да говори истината относно конкретните факти, предвиждала е, че дава неистински показания, въз основа на които нотариусът ще прави съответни изводи и е искал настъпването на тези общественоопасни последици- подс.Д. да стане собственик на процесните ниви. Тя е знаела, че това което казва е невярно, предвиждала е обществено опасните последици от това си поведение и е искала настъпването им- да помогне на подс.Д. да придобие земи, които

никога не е владял и ползвал.

Неоснователни са възраженията за допуснати съществени процесуални нарушения.

Делото се разглежда за втори път от въззивната инстанция и съгласно чл.335 ал.2 и ал.3 от НПК не може да бъде отново върнато за ново разглеждане от първата инстанция.

Въпросът за съществени процесуални нарушения, допуснати в хода на досъдебното производство е решен в проведеното разпоредително заседание и не може да бъде подлагат на нова проверка при обжалване на присъдата.

В хода на съдебното следствие въззивната инстанция констатира допуснати следните нарушения:

При разпита на св.Ш. и след прочитане на дадените от него показания пред друг състав на съда по НОХД № 602/20 на РРС, видно от отразеното на л.86 от делото на РРС не е отразено становището на свидетеля -дали е вярно прочетеното и дали го поддържа. В същото време настоящият състав намира, че посоченото процесуално нарушение в случая не е от категорията на съществени. От една страна е проведен разпит на св.Ш. пред РРС X нак.състав, в който той е заявил определени факти по случая, след което са прочетени неговите показания. От друга страна извършените действия от нотариуса Ш. са видни от приложените писмени доказателства по делото и дори да се изключат от доказателствената съвкупност прочетените показанията на св.Ш., дадени при първото разглеждане на делото от РРС, това с нищо не променя наличието на достатъчно и безспорни доказателства за посочените от него факти.

В диспозитива на обжалваната присъда, в частта отнасяща се за подс.А.М. /л. 115 от делото на РРС/, след посочения текст на престъплението- „чл.290 ал.1, вр.чл.20 ал.2 от НК“ и преди посочения текст за наказанието „чл.55 ал.1 т.2 б.“ от НК“ е преповторена част от диспозитива, отнасящ се до нива с площ от 6,278 дка...и е вписано престъпление по чл.290 ал.1, вр.чл.20 ал.3 от НК /чл.20 ал.3 от НК се отнася за подс.Д. /. Това нарушение по никакъв начин не опорочава присъдата - като цяло или в частта ѝ за подс.М., тъй като в останалата си част тя е точна, пълна и ясна. Диспозитива отнасящ се до подс.М.включва всички фактически обстоятелства, включително всички ниви, точно е посочен текста на извършеното от нея престъпление- по чл.290 ал.1, вр.чл.20 ал.2 от НК, като е налице пълно съответствие между текстовото и цифровото изписване, ясно е и на какво основание и какво наказание ѝ е наложено. В случая се касае за техническа грешка, изразяваща се в преповтаряне на част от текст от същата присъда, което не сочи на допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като не води до опорочаване на присъдата, в степен налагаща нейната отмяна.

Не са допуснати процесуални нарушения от първата инстанция, във връзка с признаването на подс.М.за виновна, нито във връзка с определенията на подсъдимите наказания. В тази насока въззивната инстанция съобрази следното:

При първото разглеждане на делото от РРС, по НОХД № 602/20 на РРС- II нак състав, подс.Д.Д. е признат за виновен за престъплението по чл.290 ал.1, вр.чл.20 ал.3 и на

основание чл.54 от НК му е наложено наказание лишаване от свобода в размер на две години, изтърпяването на което, на осн.чл.66 ал.1 от НК, е отложено за изпитателен срок от пет години. Подс. Д.П. е призната за виновна за престъплението по чл.290 ал.1, вр.чл.20 ал.2 от НК и на основание чл.54 от НК ѝ е наложено наказание една година лишаване от свобода, изтърпяването на което на осн.чл.66 ал.1 от НК е отложено за изпитателен срок от три години. Подс.А.М. е призната за невинна.

Срещу тази присъда е подаден протест от РРП, с който се иска отмяна на оправдателната част на присъдата на РРС, признаване на подс.А.М. за виновна и налагане на наказание по чл.54 от НК, а именно лишаване от свобода в размер на една година, с приложение на чл.66 ал.1 от НК и отлагане изтърпяването му за изпитателен срок от три години.

С Решение № 50/29.04.2021г. на Русенския окръжен съд, постановено по ВНОХД № 115/20 на РОС, първоинстанционната присъда постановена по НОХД № 602/20 на РРС е отменена изцяло и делото е върнато за ново разглеждане от РРС.

С присъдата, предмет на настоящата проверка подс.М.е призната за виновна, като в тази насока първата инстанция не е допуснала процесуални нарушения, тъй като присъдата на РРС е била поретситаран именно с това искане.

С оглед изложеното при повторното разглеждане на делото от районния съд не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са опорочили процеса и да налагат отмяна на обжалваната присъда.

По наказанията:

Въззивната инстанция намира, че наказанията наложени на подсъдимите Д.Д. и Д.П. са явно несправедливи и занижени. Не са налице предпоставките на чл.55 от НК, а същите следва да бъдат определени по реда на чл.54 от НК.

За извършеното от подс. Д.Д. престъпление по чл.290 ал.1 вр. чл.20 ал.3 от НК, съдът му е наложил наказание по чл.55 ал.1 т.2 б.„б“ от НК, а именно ПРОБАЦИЯ при следните пробационни мерки: задължителна регистрация по настоящ адрес, с периодичност два пъти седмично за срок от две години; задължителни периодични срещи с пробационен сужител за срок от две години; безвъзмезден труд в полза на обществото от 200 часа годишно за срок от две поредни години.

За престъплението по чл.290 ал.1 от НК законът е предвидил наказание до 5 години лишаване от свобода. Районният съд е определил наказанието при наличието на чл.55 ал.1 т.2 от НК, като е отчел наличието на изключително смекчаващо отговорността обстоятелство - продължителния период от време, изминал от инкриминираното престъпление до постановяването на присъдата /повече от 6 години/. Посочил е, че подс.Д. е осъждан с влязла в сила присъда през 2013г. за престъпление по чл.207 ал.1 от НК, за което му е наложено наказание глоба в размер на 100 лева, като по делото няма данни за настъпила реабилитация. Въз основа на това е направил извода, че и най-лекото наказание от вида лишаване от свобода, би се оказало несъразмерно тежко, с оглед личността на подсъдимия и конкретното извършено от него престъпление.

Настоящият състав намира, че няма процесуална пречка да определи на подс.Д. по-тежко наказание, такова по чл.54 от НК и от вида лишаване от свобода. Това е така, тъй като при първото разглеждане на делото от РРС на същия е било наложено наказание по реда на чл.54 от НК, а именно лишаване от свобода в размер на две години, изтърпяването на което, на осн.чл.66 ал.1 от НК, е отложено за изпитателен срок от пет години. Освен това присъдата на РРС при второто разглеждане на делото /присъдата предмет на настоящето разглеждане/ е протестирана от РРП именно с искане за увеличаване на наказанието на подс.Д. и определянето му по реда на чл.54 от НК в размера наложен му при първото разглеждане на делото от РРС.

Възивната инстанция не споделя аргументите на районния съд и намира, че посоченото като изключително смекчаващо отговорността обстоятелство е надценено, то следва да бъде отчетено като смекчаващо такова, но не се явява изключително. Продължителният период от време от деянието до постановяването на присъдата не се дължи само на органите на досъдебното производство, а и на поведението на подсъдимите. На първо място престъпната дейността на подс.Д. е била забелязана едва през лятото на 2016г., когато той е предприел действия за придобиване и на други имоти, във връзка с които кметът на Община Иваново случайно е установил, че има нередности при предходното издаване на удостоверение от Община Иваново, относно процесните ниви и е сезирал прокуратурата, вследствие на което е била образувана проверката по случая на 28.11.2016г. и е било образувано настоящето ДП. Подсъдимите също имат вина за забавянето на разследването, тъй като подс.Д. живее и работи в чужбина, а подс. П. не е била намерена на известните ѝ адреси в страната. Не е съобразена тежестта на извършеното конкретно престъпление от подс. Д. , който е създавал много добра организация, при събрана достатъчно предварителна информация за конкретните ниви, бързо прехвърляне собствеността върху имотите на трето, с което е попречил да бъде разкрита своевременно престъпната му дейност.

Като отгечаващо отговорността обстоятелство следва да се отчете и факта, че Д. е подбудил общо три лица да лъжествидетелстват. Като такова следва да бъде съобразено и това, че престъплението е извършено по отношение на шест отделни имота, в резултат на което са засегнати интересите на множество различни лица, техни реални собственици.

Като отгечаващо отговорността обстоятелство следва да се отчете и посоченото от районния съд, във връзка със съдебното минало на подсъдимия, който е осъждан на глоба и няма данни за настъпила реабилитация.

С оглед изложеното възивната инстанция определи наказанието на подс.Д. при условията на чл.54 от НК, в рамките на предвиденото в текста на чл.290 ал.1 от НК, като отчете личността на подсъдимия, неговата активна роля в извършването на конкретното престъпление и тежестта на същото, което индивидуализира при превес на отгечаващите отговорността обстоятелства, под средата на предвиденото в текста на закона, което отмери на ДВЕ ГОДИНИ ЛИШАВАНЕ ОТ СВОДОБА.

Съдът намира, че не е необходимо това наказание да бъде изтърпяно ефективно и при наличието на всички предпоставки на чл.66 ал.1 от НК ОТЛАГА изтърпяването му за изпитателен срок от ЧЕТИРИ ГОДИНИ. Размера на изпитателния срок, съдът определи отчитайки конкретното извършено от този подсъдим престъпление и ролята му в него, неговата личност и продължителния период от време, изминал от деянието. С така определеното наказание, по вид и размер, с приложението на чл.66 ал.1 от НК за посочения изпитателен срок ще се постигнат целите на генералната и лична превенция и същото се явява справедливо.

За извършеното от подсъдимата Д.П. престъпление по чл.290 ал.1 вр. чл.20 ал.2 от НК, съдът ѝ е наложил наказание по чл.55 ал.1 т.2 б.„б“ от НК, а именно ПРОБАЦИЯ при следните пробационни мерки: задължителна регистрация по насотящ адрес с периодичност два пъти седмично за срок от една година; задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от една година; безвъзмезден труд в полза на обществото от 200 часа годишно за срок от една година.

Районният съд е определил наказанието при наличието на чл.55 ал.1 т.2 от НК, като е отчетел наличието на изключително смекчаващо отговорността обстоятелство -продължителния период от време, изминал от инкриминираното престъпление до постановяването на присъдата /повече от 6 години/. Посочил е, че подс.П. е неосъждана. Въз основа на това е направил извода, че и най-лекото наказание от вида лишаване от свобода, би се оказало несъразмерно тежко, с оглед личността на подсъдимата и конкретното извършено от нея престъпление.

Настоящият състав намира, че няма процесуална пречка да определи на подс.П. по-тежко наказание, такова по чл.54 от НК и от вида лишаване от свобода. Това е така, тъй като при първото разглеждане на делото от РРС на същата е било наложено наказание по реда на чл.54 от НК, а именно лишаване от свобода в размер на една година, изтърпяването на което, на осн.чл.66 ал.1 от НК, е отложено за изпитателен срок от три години. Освен това присъдата на РРС при второто разглеждане на делото /присъдата предмет на настоящето разглеждане/ е протестирана от РРП именно с искане за увеличаване на наказанието на подс.П. и определянето му по реда на чл.54 от НК в размера наложен ѝ при първото разглеждане на делото от РРС.

Възивната инстанция не споделя аргументите на районния съд и намира, че посоченото като изключително смекчаващо отговорността обстоятелство е надценено, то следва да бъде отчетено като смекчаващо такова, но не се явява изключително. Продължителният период от време от деянието до постановяването на присъдата не се дължи само на органите на досъдебното производство, а и на поведението на подсъдимите. Престъплението е била забелязана една през лятото на 2016г., когато подс.Д. е предприел действия за придобиване и на други имоти, във връзка с които кметът на Община Иваново случайно е установил, че има нередности при предходното издаване на удостоверение от Община Иваново, относно процесните ниви и е сезирал прокуратурата, вследствие на което е била образувана проверката по случая на 28.11.2016г. и е било образувано настоящето ДП. Подсъдимите

също имат вина за забавянето на разследването, тъй като подс.Д. живее и работи в чужбина, а подс. П. не е била намерена на известните ѝ адреси в страната.

Като отгечаващо отговорността обстоятелство следва да се отчете и факта, че престъплението е извършено по отношение на шест отделни имота, в резултат на което са засегнати интересите на множество различни лица, техни реални собственици.

Като счекчаващи отговорността обстоятелства следва да се отчетат: чистото съдебно минало на подсъдимата; както и здравословното ѝ състояние, с оглед представените пред въззивната инстанция писмени доказателства.

С оглед изложеното въззивната инстанция определи наказанието на подс.П. при условията на чл.54 от НК, в рамките на предвиденото в текста на чл.290 ал.1 от НК, като отчете личността на подсъдимата, нейната роля в извършването на конкретното престъпление и тежестта на същото, което индивидуализира при лек превес на смекчаващите отговорността обстоятелства, между минимума и средата на предвиденото в текста на закона, което отмери на ЕДНА ГОДИНА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА.

Съдът намира, че не е необходимо това наказание да бъде изтърпяно ефективно и при наличието на всички предпоставки на чл.66 ал.1 от НК ОТЛАГА изтърпяването му за изпитателен срок от ТРИ ГОДИНИ. Размера на изпитателния срок, съдът определи отчитайки конкретното извършено от тази подсъдима престъпление, нейната личност и продължителния период от време, изминал от деянието. С така определеното наказание, по вид и размер, с приложението на чл.66 ал.1 от НК за минималния изпитателен срок, ще се постигнат целите на генералната и лична превенция и същото се явява справедливо.

За извършеното от подсъдимата А.М. престъпление по чл.290 ал.1 от НК вр. чл.20 ал.2 от НК, съдът ѝ е наложил наказание по чл.55 ал.1 т.2 б. "б" от НК, а именно ПРОБАЦИЯ при следните пробационни мерки: ЗАДЪЛЖИТЕЛНА РЕГИСТРАЦИЯ ПО НАСТОЯЩ АДРЕС с периодичност ДВА ПЪТИ СЕДМИЧНО за срок от ЕДНА ГОДИНА, ЗАДЪЛЖИТЕЛНИ ПЕРИОДИЧНИ СРЕЩИ С ПРОБАЦИОНЕН СЛУЖИТЕЛ за срок от ЕДНА ГОДИНА, БЕЗВЪЗМЕЗДЕН ТРУД В ПОЛЗА НА ОБЩЕСТВОТО от 100 часа годишно за срок от ЕДНА ГОДИНА.

Районният съд е определил наказанието при наличието на чл.55 ал.1 т.2 от НК, като е отчетел наличието на изключително смекчаващо отговорността обстоятелство -продължителния период от време, изминал от инкриминираното престъпление до постановяването на присъдата /повече от 6 години/. Посочил е, че подс.М.е неосъждана. Въз основа на това е направил извода, че и най-лекото наказание от вида лишаване от свобода, би се оказало несъразмерно тежко, с оглед личността на подсъдимата и конкретното извършено от нея престъпление.

Настоящият състав намира, че няма процесуална пречка да определи на подс.М.по-тежко наказание, включително такова по чл.54 от НК и от вида лишаване от свобода. Това е така, тъй като при първото разглеждане на делото от РРС на същата е била оправдана, но присъдата на РРС е протеситрана именно с искане за постановяване на осъдителна присъда

за тази подсъдима с налагане на наказание по реда на чл.54 от НК, а именно лишаване от свобода в размер на една година, изтърпяването на което, на осн.чл.66 ал.1 от НК, да бъде отложено за изпитателен срок от три години. Освен това присъдата на РРС при второто разглеждане на делото /присъдата предмет на настоящето разглеждане/ е протестирана от РРП именно с искане за увеличаване на наказанието, вкл. и на на подс.М.и определянето му по реда на чл.54 от НК в размер на една година лишаване от свобода с приложението на чл.66 ал1 от НК, в размер на поисканото при първото разглеждане на делото от РРС.

Възивната инстанция споделя аргументите на районния съд и намира, че наказанието, наложено на подс.М.е законосъобразно, правилно и справедливо. Като смекчаващи отговорността обстоятелства по отношение на нея следва да бъдат отчетени: чистото ѝ съдебно минало; продължителният период от време от деянието до постановяването на присъдата, като подс. М.няма никаква вина за забавянето на разследването; полагането на труд и добрите ѝ характеристични данни; значително по-малката ѝ роля в конкретното престъпление; безупречното ѝ процесуално поведение в хода на целия процес. Изложеното сочи, че случилото се е инцидент в живота ѝ.

Въпреки наличието на отгечаващо отговорността обстоятелство, свързано с това, че престъплението е извършено по отношение на шест отделни имота, в резултат на което са засегнати интересите на множество различни лица, техни реални собственици, настоящата инстанция намира, че посочените смекчаващи отговорността обстоятелства, по отонешине на подс.М., имат характера на многобройни такива. Изводът на първата инстанция да определи наказанието ѝ по реда на чл.55 от НК от вида пробация, при определените три пробационни мерки, се явява законосъобразен. С така определеното наказание, по вид и размер, ще се постигнат целите на генералната и лична превенция по отношение на подс.М.и същото се явява справедливо. Не са налице основания за промяна на наказанието на подс.М., нито по вид, нито по размер, поради което протестът, по отношение на нея се явява неоснователен.

С оглед горното присъдата следва да бъде изменена само в частта за наказанията на подсъдимите Д. и П. и потвърдена в останалите ѝ части.

Мотивиран така и на осн.чл.337 ал.1 т.1 от НПК,съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Присъда № 67/17.09.2021г. на Русенския районен съд, постановена по НОХД № 898/21 на РРС, **В СЛЕДНИТЕ ЧАСТИ:**

В ЧАСТТА, в която на подсъдимият Д.Г.Д. от гр.Русе, ЕГН: *****, за извършено престъпление по чл.290 ал.1 вр. чл.20 ал.3 от НК, във връзка с чл.55 ал.1 т.2 б. "б" от НК е наложено наказание ПРОБАЦИЯ при следните пробационни мерки: задължителна регистрация по настоящ адрес, с периодичност два пъти с е д м и ч н о за срок от две години; задължителни периодични срещи с пробационен сужител за срок от две години; безвъзмезден труд в полза на обществото от 200 часа годишно за срок от две поредни години, като му **ОПРЕДЕЛЯ** наказание за посоченото престъпление по реда на чл.54 от НК в

размер на ДВЕ ГОДИНИ ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА, като на основание чл.66 ал.1 от НК ОТЛАГА изтърпяването му за изпитателен срок от ЧЕТИРИ ГОДИНИ.

В ЧАСТТА, в която на подсъдимата Д.Д.П.от гр.Русе, ЕГН *****, за извършено престъпление по чл.290 ал.1 вр. чл.20 ал.2 от НК, във връзка с чл.55 ал.1 т.2 б. "б" от НК е наложено наказание ПРОБАЦИЯ при следните пробационни мерки: задължителна регистрация по настоящ адрес с периодичност два пъти седмично за срок от една година; задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от една година; безвъзмезден труд в полза на обществото от 200 часа годишно за срок от една година, като й ОПРЕДЕЛЯ наказание за посоченото престъпление по реда на чл.54 от НК в размер на ЕДНА ГОДИНА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА, като на основание чл.66 ал.1 от НК ОТЛАГА изтърпяването му за изпитателен срок от ТРИ ГОДИНИ.

ПОТВРЪЖДАВА присъдата в останалите ѝ части.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____